

بورسی اثرات عملکرد حذف میوه بر پدیده گلدهی و سال آوری زیتون رقم روغنی

محلى روبار

محمد رمضانی ملک روی، علیرضا طلایی، سعید قناد آموز، نورعلی صفر پور،

مسعود محمد صالحی

گروه باگبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران

زیتون رقم محلی روبار، رقم غالب باغات زیتون شمال کشور می باشد. یکی از مشکلات این رقم سال آوری می باشد که پدیده ای نامطلوب در امر میوه کاری است. عادت گلدهی یکی از فاکتورهای مهم در تنظیم باردهی درختان می باشد. بنابرین به نظر می رسد شناخت عادت گلدهی این رقم در منطقه روبار می تواند نقش مهمی در برنامه کنترل سال آوری آن داشته باشد، به همین منظور مطالعه اثر عملکرد و حذف میوه در زمانهای مختلف جهت بررسی پدیده گلدهی و نقش آن در سال آوری زیتون رقم روغنی مورد توجه قرار گرفت. آزمایش در قالب بلوك های کامل تصادفی با ۷ تیمار و ۴ تکرار بر روی ۲۸ درخت رقم روغنی سال پربار (01) ایستگاه روبار که به لحاظ سن، محل کاشت، اندازه تاج نسبتا همسان بودند طی سالهای ۸۲ و ۸۳ خمام گردید. هر درخت به عنوان یک بلوك در نظر گرفته شد. تیمارها شامل عدم برداشت محصول از درختان انتخابی (شاهد) و ۶ زمان برداشت (حذف میوه) از شاخه ها بر روی درختان انتخابی در تاریخ های پانزدهم ماههای خرداد، تیر، مرداد، شهریور، مهر و آبان بودند. شاخه ها بر روی درختان انتخابی به طول ۱/۵ تا ۲ متر انتخاب گردید. پس از تشکیل میوه براساس نوع تیمار کلیه میوه های موجود روی شاخه های مورد نظر در زمانهای مختلف برداشت گردید. آنگاه به منظور ارزیابی نتایج بررسی، در سال بعد تعداد کل در گل آذین، درصد گلهای کامل، درصد تشکیل میوه و همچنین برخی خصوصیات پومولوژیکی میوه شاخه های تیمار شده اندازه گیری گردید. نتایج این مطالعه نشان داد بین تیمارها (زمانهای مختلف برداشت یا حذف میوه) تقاضا معنی داری به لحاظ تعداد کل در گل آذین روی شاخه های تیمار شده وجود دارد. حذف میوه در ماههای خرداد و تیر موجب افزایش تعداد کل در گل آذین شاخه های انتخابی در سال بعد گردید. حذف میوه در ماههای خرداد، تیر،

مرداد، شهریور و مهر موجب افزایش معنی داری گلهای کامل در مقایسه با درختان شاهد گردید. نتایج این مطالعه نشان داد که حذف میوه در ماههای خرداد، تیر، مرداد و شهریور موجب افزایش معنی دار درصد تشکیل میوه در مقایسه با درختان شاهد گردید. نتایج مطالعات خصوصیات میوه شامل درصد گوشت، وزن میوه و همچنین طول، قطر و وزن هسته شاخه های تیمار شده نشان داد که با افزایش تعداد میوه بر روی درختان (سال پربار) درصد گوشت میوه افزایش می یابد و این در حالی است که وزن هسته ها کاهش می یابد و بالعکس با کاهش تعداد میوه بر روی شاخه ها (سال کم بار) وزن هسته ها افزایش می یابد.